

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.038/2026/4.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes jogi képviselője: Oppenheim Ügyvédi Iroda

(Cím4;

ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1.)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím7;

ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

32.P.20.360/2025/6.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 9. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A cég1 Zrt. (cím8) által a felperesnek megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 2.773.039,- (kettőmillió-hétszázhetvenháromezer-harminckilenc) Ft-ra leszállítja.

Mellőzi az elsőfokú ítélet feljegyzett illetékre vonatkozó rendelkezéseit. Kötelezi a cég1 Zrt.-t (cím8) 181.133,- (egyszáznyolcvanegyezer-egyszázharminchárom) Ft feljegyzett kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati, a felperest pedig 38.978,- (harmincnolcezer-kilencszázhetvennyolc) Ft feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára. Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (cím8), hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 325.819 (Háromszázhuszonötezer- nyolcszáztizenkilenc) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint s felperes 2017. és 2022. januárja között a Bizottság1 (Bizottság1) elnöke volt. E minőségében tagja volt a Bizottság1 Elnökségének is. A Bizottság1 Elnöksége 2020. szeptember 2-án ülést tartott, azon részt vett a felperes, az elnökség tagjainak többsége és több állandó és eseti meghívott. Az ülés 12. napirendi pontja a Bizottság1 elnökének tiszteletdíjáról való döntés volt. Ezt a szervezet főtitkára, Személy1 kezdeményezte és a határozati javaslatot is ő terjesztette elő azzal, hogy havi 2,6 millió forint összegű tiszteletdíjat javasolt, azzal az indokkal, hogy a nemzeti olimpiai bizottságoknál szokásos vezetői tiszteletdíj mértéke ennek megfelelő. Személy2 elnökségi tag hozzászólásában a javaslatot azzal támogatta, hogy az elnök díjazását nemzetközi szintre kell emelni. Az elnökség 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül – a felperes tartózkodása mellett – meghozta az 52/2020/Elnökségi határozatot, amely szerint az Elnökség elfogadta, hogy a felperes, mint a Bizottság1 elnöke havi bruttó 2.600.000,-Ft tiszteletdíjban részesüljön. A határozat hatálybalépésének időpontja 2020. szeptember 2. volt. Az elnökségi határozatot bíróság előtt senki nem támadta meg. A felperes 2020. szeptember 2. napjától részesült a megemelt díjazásban. Elnöki tisztsége 2022 január végén lemondással szűnt meg.

[2] Az alperes szerkesztésében megjelenő alperes1.hu internetes honlapon a 2025. február 17-én „Csatlakozott a párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” címmel cikk jelent meg,

mely „A sportolók buktatták meg” alcím alatt - az hirportal1hu egyik írására utalással - azt közölte, hogy Felperes1 a 2020. évi újraválasztása után titokban több, mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió Ft-ra emelte a saját havi fizetését.

[3] A felperes a cikk kapcsán sajtó-helyreigazítási kérelemmel élt, melynek az alperes nem tett eleget.

II.

[4] A felperes a Kúria Pfv.IV.21.091/2025/7. számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt eljárásban – a sajtóhelyreigazítási kérelméhez képest csupán a valótlan tény állításáról a valótlan tény híresztelésre pontosított - kereseti kérelmében az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte az alperes kötelezését: „A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió Ft-ra emelte a saját havi fizetését. A valóság ezzel szemben az, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 2-án tartott elnökségi ülésén az 52/2020/Elnökségi határozattal a Bizottság1 elnöksége döntött úgy tíz igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és az érintett személy tartózkodásával, hogy elfogadja a Bizottság1 főtítkárának, Személylnak azon előterjesztését, amely a Bizottság1 elnöke havi tiszteletdíját 2,6 millió Ft-ra javasolta felemelni, összhangban más nemzeti olimpiai bizottságok elnöki tisztjét betöltő személy javadalmazásával. Felperes1 Bizottság1 elnök a havi tiszteletdíjának emelése tárgyában hozott döntésben nem vett részt, és a határozati javaslatot sem ő terjesztette elő.”

[5] Arra hivatkozott, hogy egy korábbi újságcikkre utalással a fenti írásban valótlanul híresztelte az alperes azt, hogy a Bizottság1 elnökeként 2020. évi újraválasztása után a fizetését maga emelte titokban több mint a duplájára. A valóság az, hogy a döntést a Bizottság1 elnöksége hozta meg 2020. szeptember 2-án. Ő maga a döntésben nem vett részt és a határozati javaslatot sem ő terjesztette elő. Perköltségigényét – a felperestől származó nyilatkozat (P.20.101/2025/1/F/4.) figyelembevételével - 160 Euró + ÁFA óradíj és 399,55 Ft/Euró átváltási árfolyam alapján, forintban számította fel. A Kúria Pfv.IV.21.091/2025/7.számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt elsőfokú eljárásban összesen 3.258.545,-Ft-ban jelölte meg perköltség igényét. Ez 40 munkaóra (az alap elsőfokú eljárásra eső 14, fellebbezési eljárásra eső 7, a felülvizsgálati eljárásra eső 7, a megismételt elsőfokú eljárásra eső 12 óra) alapulvételével 2.555.840,- Ft + ÁFA, azaz bruttó 3.245.917,- Ft ügyvédi munkadíjból és 3.900,- Ft, illetve 8.728,- Ft útiköltségéből állt.

[6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes közszereplő, e minőségében fokozott tűrési kötelezettség terheli, a kifogásolt közlemény pedig közügyekben kifejtett vélemény. A való tények ismételt közlését szükségtelenül kéri a felperes. Marasztalása esetére arra hivatkozott, hogy a felperes által felszámított óradíj és az elszámlolni kívánt munkaidő egyaránt eltúlzott mértékű. Értékelendő, hogy a felperes a perbelivel azonos sajtó-helyreigazítási kérelmét a cég1 Zrt. kiadásában megjelenő valamennyi vármegyei portál esetében előterjesztette, így csaknem 20 „tükörper” indult. A felperes nem igazolta az ügyvédi munkadíj felszámításának alapjául szolgáló okirat létezését. Nem került csatolásra a felperes és a jogi képviselő között létrejött ügyvédi megbízási szerződés. A sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére

kötelezése veszélyezteti a sajtó működését. Marasztalása esetére, ha azt állapítaná meg a bíróság, hogy jár perköltség a felperesnek, úgy annak 60.000,- Ft + ÁFA összegre történő mérséklését kérte.

III.

[7] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy a www.alperes1.hu internetes sajtótermék fő oldalán öt napon belül önálló hírként 24 órán keresztül „helyreigazítás a 2025. február 17-i, „Csatlakozott a pártlhoz a Bizottság1 bukott elnöke” című cikk miatt” címről elérhetően, továbbá mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig a 2025. február 17-én megjelent „Csatlakozott a pártlhoz a Bizottság1 bukott elnöke” című cikk címe alatt, annak szövege előtt, a cikkel azonos betűszedéssel a következő közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: A 2025. február 17-én megjelent »Csatlakozott a pártlhoz a Bizottság1 bukott elnöke« című cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a 2020. évi Bizottság1 elnökké történő újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millió forintról 2,6 millió forintra emelte saját fizetését. Ezzel szemben a valóság az, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 2-i elnökségi ülése az 52/2020/Elnökségi Határozattal döntött, tíz igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, az érintett személy tartózkodásával a Bizottság1 főtitkárának előterjesztése alapján, annak érdekében, hogy a Bizottság1 elnökének havi tiszteletdíja igazodjon más nemzeti olimpiai bizottságok javadalmazásához.”

[8] Kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t a felperes javára 3.258.545, - Ft perköltség, az állam javára 150.111, - Ft első- és másodfokú illeték megfizetésére. Megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárási illetékét az állam viseli.

[9] Arra hivatkozott, hogy a Kúria hatályon kívül helyező végzése szerint a megismételt eljárásban az alperes érdemi ellenkérelmére tekintettel - a szabad véleménynyilvánításhoz való alkotmányos alapjog és a felperes személyiségi joga ütközése miatt - le kellett folytatni a 13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 39-40. bekezdéseiben írt szempontok mentén az Alkotmánybíróság 3329/2017. (XII.8.) számú határozatában rögzített alkotmányossági tesztet. E vizsgálat alapján a felperes érvelésével szemben megállapította, hogy a kifogásolt közlés aktuális közéleti vitához kapcsolódott. Annak aktualitását a felperes friss politikai szerepvállalása adta meg, így a sajtószervecnek lehetősége volt közéleti vitát kezdeményezni a felperes néhány évvel korábbi tevékenysége kapcsán is. A felperes mind a cikk megjelenésekor, mind a 2020. évi események megtörténteikor közszereplő volt. A közlés a közügyek szabad vitatását érintette. A felperes, mint közszereplőt terhelő fokozott tűrési kötelezettség a valótlan tények állítására nem terjedt ki. A kifogásolt közlés lényege az volt, hogy a felperes Bizottság1i elnökké történő 2020. évi újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millió Ft-ról 2,6 millió Ft-ra emelte a saját havi fizetését. A sajtóközleményt a PK.12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltak szerint vizsgálta és a bizonyíthatósági tesztet a 13/2014. (IV.18.) AB határozatban foglaltak szerint lefolytatta és megállapította, hogy a közlés valós tartalma nem tekinthető a Bizottság1 elnök fizetésének megemelésére vonatkozó döntéshozatali eljárás kapcsán tett véleménynyilvánításnak. A felperes „titokban emelte több, mint duplájára a saját fizetését” kitétel - a cikk egyéb tartalmi elemeivel együtt vizsgálva - nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak, a felperes megítélése szempontjából közömbös részletnek. A cikk összességében azt sugallja, hogy a felperes a pozíciójával, tisztségével visszaélve tett szert e

jövedelemre. Ez nem tekinthető az újságírói szabadság körébe tartozó túlzásnak, provokációnak sem, hanem olyan további értelmezést nem igénylő tényállítás, melynek valósága ellenőrizhető. Ezen ellenőrzés során pedig a sajtóközleményben nem szereplő tények figyelmen kívül maradnak.

[10] A helyreigazító közlemény szövegét úgy határozta meg, hogy abból kitűnjön, hogy a kifogásolt sajtóközlés mely tényállítása valótlan, illetve melyek a való tények. A való tények közlése a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-a szerinti hiteles és pontos tájékoztatás követelménye szerint a kért terjedelemben volt szükséges. Azzal szemben, hogy a fizetés felemelésére irányuló eljárás titkos és egyoldalú felperesi cselekmény volt, indokolt a valós adatok közzététele akként, hogy a fizetés felemelése nem a felperes, hanem a Bizottság Elnökségének a döntése volt, arra szavazást követően került sor, melynek során a felperes tartózkodott. A közleményben a konkrét határozatszám feltüntetése pedig annak hitelességét erősíti. Ezáltal az az olvasók számára is beazonosíthatóvá, megkereshetővé válik, s tartalma is ellenőrizhető. Rámutatott, hogy az alperes érvelésével szemben a való tények közlése nem haladta meg a sajtóhelyreigazítás jogintézménye által indokolt tartalmat és terjedelmet. Azt pedig az alperes sem jelölte meg, hogy a felperes által való tényként közölni kért adatok, illetve tények mely része közlését tartja szükségtelennek. Miután szükségtelen részeket a bíróság sem talált, a felperes által közzétenni kért tartalommal azonosan határozta meg a helyreigazítás szövegét.

[11] A felperes keresetét alaposnak találta, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a felperes teljes perköltsége megfizetésére az alperest kötelezte. A felperes ügyvédi munkadíj igényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (Ükr2.) 2. § (1) bekezdés a) pontja és 2. § (5) bekezdése alapján állapította meg az alap elsőfokú, a fellebbezési, a felülvizsgálati és a megismételt elsőfokú eljárásban a felperes által felszámított ügyvédi munkadíjnak megfelelően. A feljegyzett 31.500,- Ft kereseti és a 118.611,- Ft összegű (az ügy érdemében az alperes által előterjesztett fellebbezésre eső 48.000,- Ft, míg az elsőfokú perköltség vonatkozásában a felperes által előterjesztett fellebbezésre eső 70.611,- Ft) fellebbezési illeték megfizetésére is az alperest kötelezte. Rámutatott, hogy a Kúria felülvizsgálati ítélete (helyesen: végzése) maga sem állapította meg a felülvizsgálati illeték összegét és arra sem adott iránymutatást, hogy annak viseléséről mely szempontok mellett kellene dönten, ezért akként határozott, hogy azt állam viseli.

IV.

[12] Az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatása és a helyreigazító közleményből a valóság közlésének mellőzése, továbbá a perköltségben marasztalás mellőzése, másodlagosan az a perköltség felére (1.629.273,- Ft-ra) mérséklése iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Másodfokú perköltségét az Ükr2. 3. § (2) bekezdése alapján ÁFA-val növelten számította fel.

[13] Arra hivatkozott, hogy alaptalanul kötelezte őt az elsőfokú bíróság a való tények közlésére. A PK.15. számú kollégiumi állásfoglalás alapján a sajtó nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. A konkrét esetben a való

tények közlése mindkét korlátot túllépte. A bírói gyakorlat szerint a való tények feltüntetése akkor szükséges, ha az átlagolvasó számára a valóság félre nem érthető megértéséhez az elengedhetetlen (Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4.; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.095/2010/3.; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.662/2021/4.). A való tényként közlendő szöveg a sérelmezett tényállítás helyreigazításához szükségtelen, enélkül is megfelelően értelmezhető tájékoztatást kapnak az olvasók.

[14] A cég1 Zrt. perköltségben marasztalása amiatt jogsértő, mert a felperes a Pp. 81. § (2) bekezdése ellenére nem igazolta az ügyvédi munkadíj felszámításának alapjául szolgáló okirat létezését. Az ügyvédi munkadíj kizárólag okirattal igazolható (Kúria Pkf.40.435/2020/2. számú precedensképes határozata 17. és 19. bekezdése; Debreceni Ítéltábla Pf.20.058/2023/6. számú határozata 22. bekezdése). Az ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó, a felperestől származó egyoldalú nyilatkozat nem alkalmas erre, ehhez az ügyvédi megbízási szerződést kellett volna csatolnia a felperesnek. Emiatt a felperes pernyertessége ellenére sem marasztalható a cég1 Zrt. ügyvédi munkadíjban. A felperes által csatolt nyilatkozat a perköltség elszámolásának átláthatóságát és hitelességét nem támasztja alá, nem ad elegendő bizonyítékot arra, hogy az ügyvéd által végzett munka milyen konkrét feltételek mellett történt. Azzal szemben egy megbízási szerződés tartalmazná a munkadíj mértékét, annak kiszámítási módját, az esetleges egyéb költségeket, a munka jellegét, időtartamát, valamint az egyéb feltételeket, melyek meghatározzák a munkadíj számlázásának körülményeit.

[15] A konkrét esetben az is értékelendő, hogy ugyanazon helyreigazítási kérelmet és keresetet nyújtotta be a tükörperekben a felperes. Az óradíj szabad megállapodás tárgya, de az már nem a felperes bemondásán múlik, hogy ténylegesen mennyi munkaóra teljesítése hihető el és indokolt az adott ügy vonatkozásában. A jelen ügy nem volt bonyolult megítélésű, az eljárás tárgyát egy közlés képezte és csak egyszer kellett a felperesnek a helyreigazítás iránti kérelmet és a keresetlevelet megszövegezni és életszerűen az ügyféllel való kapcsolattartás sem ügynként zajlott. Emiatt a felszámított ügyvédi munkadíj visszaélészerűen került kimutatásra, életszerűtlen, az ténylegesen soha be nem következett ráfordításokon alapul, s túlzott mértéke veszélyezteti a sajtó működését. Ha egyáltalán jár perköltség a felperesnek, úgy annak is legfeljebb az elsőfokú ítélet szerinti marasztalási összeg fele jogszerű.

[16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezései helybenhagyását kérte, valamint - 4 munkaóra, 160 Euró + ÁFA ügyvédi munkaóradíj, 400,86 Ft/ Euró fellebbezési ellenkérelem benyújtásakor érvényes hivatalos MNB árfolyam alapulvételével - bruttó 325.819,- Ft másodfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[17] Arra hivatkozott, hogy a fellebbezésben jelzett okból az elsőfokú ítélet nem jogszabálysértő. Az Smtv. 12. §-a (1) bekezdése alapján kérhette a való tények közzétételét. A kifogásolt sajtóközlemény a valóságot sértette, a valóság feltüntetése szükséges volt, a valótlanság, illetve a való tények hamis színben való feltüntetése megértéséhez, értelmezéséhez (BH1985.185). A fellebbezésben foglaltakkal szemben szükséges volt az olvasók tájékoztatása arról, hogy pontosan milyen körülmények között került sor a felperes fizetésének felemelésére. A több évtizede kétségbe nem vont jogirodalmi álláspont szerint a kifogásolt valótlán tényállításokkal szemben megállapított valós tényeket is tartalmazhatja a helyreigazító közlemény, de nem terjedhet ki olyan megállapításokra, amelyek a

sajtóközleményben nem szerepelnek, csak a kifogásolt tényállításokra vonatkozhatnak. A közlemény egyéb része csak a helyreigazítani kért közlés értékelése értelmezése szempontjából vehető figyelembe (Törő Károly: Személyiségvédelem a polgári jogban - Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1979. 399. oldal). Az, hogy a PK 15. számú állásfoglalás I. pontjának második bekezdése alapján a bíróság belátása szerint állapítja meg a helyreigazító közlemény szövegét, nem hatalmazza fel a bíróságot arra, hogy a való tények közlésére vonatkozó kérelemnek ne adjon helyt olyan esetben, amikor a valótlan tényállítással szemben a való tények tételes bizonyítására sor kerülhet, a való tények közlésére irányuló kérelem az érvényesített jog tartalmi körén belül marad, a helyreigazításhoz szükséges mértéket terjedelmében sem lépi túl. A konkrét esetben mindez teljesült, így a helyreigazító közleményből nem volt mellőzhető a valóság közlésére vonatkozó rész, az nem haladja meg azt a terjedelmet, amit a sajtó-helyreigazítás indokol.

[18] A fellebbezésben foglaltakkal szemben a perköltsége felszámítása megfelelő, s kellően igazolt volt. Vitatta azt, hogy az érintettek nyilatkozata ne lenne elegendő az ügyvédi munkadíj igazolásához. A Pp. 81. §a (2) bekezdése csak azt írja elő, hogy - szükség szerint – kell okirattal is igazolni a felmerült perköltséget. E körben nem nevesíti az ügyvédi megbízási szerződést. Az Ükr2. sem utal arra, hogy kizárólag ügyvédi megbízási szerződéssel lehet igazolni az ügyvédi munkadíjat. A Kúria Pfv.IV.20.303/2025/6. számú precedensképes határozatában éppen a jelen per alperese és annak jelenlegi képviselője viszonylatában fogadta el a felszámítás okirati igazolásaként megbízási szerződés kivonatát. A nettó óradíj mértéke a piaci viszonyokkal és a magyar joggyakorlattal összeegyeztethető volt, nem irreális mértékű. A jogirodalom az általános kártérítési felelősség egy meghatározott körben érvényesülő formájaként tekint a perköltség viselésre. A fellebbezésben a sajtó alkotmányos szerepének korlátozásával összefüggésben kifejtettek a perköltség meghatározása során nem bírnak jelentőséggel. Az Ükr2. sem tartalmaz erre vonatkozó szempontokat. Ha alkotmányos kötelezettségét, a hiteles és pontos tájékoztatást teljesíti az alperes, úgy nem keletkezik perköltség fizetési kötelezettsége.

V.

[19] Az ítéltábla az alperes fellebbezését a Pp. 376. §-a (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt a per fő tárgya vonatkozásában alaptalannak, az alperest terhelő perköltség mértéke vonatkozásában kisebb részben alaposnak találta.

[20] Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. §-a (1) bekezdése – Pp. 371. §-a (1) bekezdése a), b) és d) pontja szerinti korlátai között - bírálta fölül, ezért a valóság közlésére vonatkozó részt meghaladóan nem vizsgálta az elsőfokú ítélet helyreigazítást elrendelő rendelkezését.

[21] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények. Azt már a fellebbezés sem vitatta, hogy az alperes valótlanul híresztelte a per tárgyát képező cikkben azt, hogy a felperes újraválasztása után titokban több mint duplájára emelte a saját fizetését. A

PK 15. számú állásfoglalás II. pontja indokolása szerint a helyreigazító közlés akkor tölti be a rendeltetését, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát, szükség szerint a való tényeket félre nem érhetően kifejezésre juttatja. A közlemény szövege tehát nem alakítható úgy, hogy ezáltal tartalma elveszítse helyreigazító jellegét. A PK 15. számú állásfoglalás I. pontja értelmében a bíróság jogosult a helyreigazító közlemény szövegét az érvényesített jog tartalmi körén belül meghatározni, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában – a kérelem és ellenkérelem korlátai között – belátása szerint állapítja meg a helyreállítás szövegét.

[22] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a konkrét esetben a való tények közlése indokolt volt, s azt a megfelelő, a helyreigazítás céljának eléréséhez szükséges tartalmi és terjedelmi keretek között rendelte el. A fellebbezésben hivatkozottak alapján ítélete e rendelkezése nem tekinthető jogsértőnek. A valóság feltüntetése akkor és annyiban indokolt, amennyiben a valótlanság vagy a valóság hamis színben történő feltüntetése megértéséhez, értelmezéséhez az is szükséges. A konkrét esetben az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt való tények közvetlenül és elengedhetetlenül kapcsolódnak a jogsértő közléshez, azok megjelenítése nélkül nem határolható be, hogy a sérelmezett közlés mely állítás részei, és mennyiben valótlanak. Ezek nélkül a helyreigazító közlemény nem lenne alkalmas a sajtó-helyreigazítással elérni kívánt cél eléréséhez, mert hiányukban az átlagolvasó olyan következtetést is levonhatna, hogy a felperes fizetésének duplájára emelésére nem is került sor. Annak megértéséhez, hogy miben is áll ténylegesen a sérelmezett közlés valótlansága, elengedhetetlenül szükséges volt a való tények fenti terjedelemben történő közlése (BH1985.185).

[23] Az alap elsőfokú eljárásra igényelt ügyvédi munkadíj egy része vonatkozásában viszont alaposnak találta az ítéltábla az alperes fellebbezését. A fellebbezésben foglaltakkal szemben az ügyvédi munkadíjra vonatkozó megbízási szerződés tartalmát megfelelően és okirattal igazolta a felperes. A Pp. 81. §-a (2) bekezdése értelmében a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. Az ügyvédi munkadíj vonatkozásában az a kitétel, hogy „szükség szerint” okirattal igazolni kell a költség felmerültét és mértékét, nem kizárólag az ügyvédi megbízási szerződés csatolásával teljesíthető. Ez egyértelműen következik abból is, hogy maga a jogalkotó sem szabályozta az ügyvédi megbízás vonatkozásában az írásbeliség alaki kellékét érvényességi feltételként. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 29. §-a (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul. A törvény 29. §-a (2) bekezdése értelmében viszont az (1) bekezdés szerinti írásbafoglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

[24] Egy ügyvédi megbízási szerződés az ügy tárgyán és a megbízási díjmértékén túlmutató rendelkezést is tartalmazhat. A Kúria a felperes fellebbezési ellenkérelmében is hivatkozott Pfv.IV.20.303/2025/6. számú határozata [57] és [61] bekezdése egybevetéséből következően egy megbízási szerződés kivonatát is megfelelőnek találta annak igazolására, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött óradíj mértékét a felperes okirattal igazolja.

[25] Ehhez hasonlóan a konkrét esetben a P.20.101/2025/1/F/4. alatt csatolt - a felperes és két tanú által is aláírt, így teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt - nyilatkozata tartalmazza a megállapodás szerinti ügyvédi munkadíj mértéke vonatkozásában a szükséges adatokat. A nyilatkozat szerint a 2025. március 7. napján jelt megbízási szerződés alapján a felperesi jogi képviselő által ellátandó jogi szolgáltatások ellenértéke (ideértve a Városi közigazgatási határain túl bírósági tárgyalásra történő utazás idejét is) óradíj alapú volt. Az óradíj mértéke 160 Euro/óra + ÁFA, mely forintban kerül felszámításra a helyreigazítási kérelem elküldése vagy a keresetlevél benyújtása napján érvényes hivatalos MNB EUR/HUF deviza árfolyam alapján. A felperesi jogi képviselő keresetlevele 90. pontjában a csatolt nyilatkozattal egybehangzó nyilatkozatot tett a megállapodás szerinti ügyvédi munkadíj mértékéről. Ehhez képest a megbízási szerződés csatolása sem nyújtana többlet információt.

[26] Az Ükr2. 2. §-a (2) bekezdése a) pontja értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a 2. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fél által az ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. Az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben a csatolt nyilatkozat nem kizárólag az óradíjat tartalmazta, annak tartalmi elemei alapján az ügyvédi megbízási díj meghatározható volt, a számlázás kérdése pedig a felszámíthatóságon kívül eső körülmény.

[27] Abban viszont egyetértett az ítéltábla az alperes fellebbezésében foglaltakkal, hogy az a felszámítható és áthárítható ügyvédi munkadíj mértékének meghatározása során az is értékelendő, hogy számos hasonló per indult, azokhoz kapcsolódóan a perindítást megelőzően a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet, majd a keresetlevelet azonos érdemi tartalommal kellett megszövegezni a perbelivel, illetve, hogy életszerűtlen, hogy ügyenként külön-külön valósult volna meg a felperessel, mint ügyféllel való kapcsolattartás. Ha ez még ügyenként zajlott volna, annak többlet időszükséglete, mint indokolatlan (szükségtelen) költség, nem hárítható át. Az ügyvédi munkadíj tükörperekre tekintettel történő mérséklése mellett szólnak a felperes fellebbezési ellenkérelmében is felhívott Kúria Pfv.IV.20.303/2025/6. számú határozatának [69] bekezdésében foglaltak, a Kúria Pfv.IV.20.085/2025/7. számú BH2025.112 szám alatt közzé tett ítélete [28] bekezdésében foglaltak, illetve a Kúria Pfv.20.105/2025/8. számú ítélete [31] és [45] bekezdésében foglaltak.

[28] Az Ükr2. 4. § (1) bekezdése értelmében az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét a bíróság kérelemre indokolt esetben – a (2) – (5) bekezdésben meghatározottakra figyelemmel – mérsékelheti. A felperes ezirányú hivatkozásával és az ítéltábla hatályon kívül helyezést megelőző Pf. I. 20.091/2025/4. számú ítélete (33) bekezdésben foglaltakkal szemben az alperes ellenkérelmében az ügyvédi munkadíj 60.000,- Ft + ÁFA összegre mérséklése iránt terjesztett elő kérelmet.

[29] Az Ükr2. 4. § (2) bekezdése alapján a mérséklés nem haladhatja meg a munkadíj összegének 50 %-át, kivéve, ha az kirívóan eltúlzott és ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel. Az óradíj vonatkozásában mérséklésre alapot adó körülmény nem állt fent, az nem volt kirívóan eltúlzott, a józan ésszel, a piaci viszonyokkal ellentétes. A tükörperekre tekintettel a keresetlevélben jelzett 12 óra ügyvédi munka

szükséglet egésze azonban nem vehető figyelembe. A helyreigazítás iránti kérelem és a keresetlevél megszövegezésére eső munkaidő szükséglet megoszlik az egyes perek között. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy mind a helyreigazítás iránti kérelem, mind a keresetlevél egyediesítésével is ügyvédi munka merült fel és a felperessel történő kapcsolattartás is komplexebbé vált az ügyek számára tekintettel, mint egy ügy esetében lenne. Minderre figyelemmel az ítéltábla indokoltan látta a tényleges munkaidő szükséglettel arányos 6 órára mérsékelni az alap elsőfokú eljárásban a keresetlevél benyújtásáig felmerült munkaórák számát. Ezt növeli az alap elsőfokú eljárásban megtartott tárgyalásra eső 1 órányi felkészülés és 1 óra jelenlét munkadíja. Az eljárás megismétlése előtti másodfokú eljárással összefüggésben a fellebbezési ellenkérelem kapcsán 2 óra, a fellebbezés kapcsán 5 óra munkaidő szükséglet merült fel. Itt már az adott ügy egyedi körülményei érvényesülnek, s nem ismert a munkaórák számának csökkentése irányába ható körülmény. A Kúria hatályon kívül helyező végzésében - a felszámított 9 munkaórával szemben - 7 munkaóra szükséglet alapján állapított meg 568.319,- Ft munkadíjat. Ennek mérséklésére nincs jogi lehetőség, ehhez a tovább folytatódó eljárásban az első- és másodfokú bíróság is kötve van. A megismételt elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróság két tárgyalást tartott, az utazási idő és a tárgyaláson töltött idő – tárgyalásonként - egyaránt 4 óra volt. A szabadságolási rend miatt nem ugyanazon jogi képviselő járt el a tárgyalásokon, így a felszámított 2-2 óra felkészülési idő is indokolt. Minderre tekintettel a felperes által felszámított 40 órával szemben 34 munkaóra után jogosult a felperes ügyvédi munkadíjat felszámítani (alap elsőfokú eljárásban 8 óra, megismétlés előtti másodfokú eljárásban 7 óra, Kúria előtti eljárásban 7 óra, megismételt elsőfokú eljárásban 12 óra alapján). A munkadíj bruttó 2.760.411,- Ft ($34 \times 160 = 5.440,-$ Euro; $5440,-$ Euró $\times 399,55$ Ft/Euro = 2.173.552,- Ft, ÁFÁ-val növelten 2.760.411,- Ft). Ezt növeli a megismételt eljárás a tárgyaláson megjelenéssel összefüggő útiköltség 3.900,-, illetve 8.728,- Ft összegben, a felperes által felszámítható teljes perköltség 2.773.039,- Ft.

[30] A Pp. 383. §-a (6) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. Az ítéltábla sem a feljegyzett illeték mértéke, sem annak viselése körében nem értett maradéktalanul egyet az elsőfokú ítéletben foglaltakkal. A Kúria ugyan hatályon kívül helyező végzésében valóban nem állapította meg a rendelkező részben a meg nem fizetett illeték összegét [Pp. 386. § (3) bekezdés], azonban végzése [45] bekezdésében utalt arra, hogy a meg nem fizetett illeték viseléséről a megismételt eljárás során kell dönten. A felülvizsgálati eljárás illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-a (3) bekezdése d) pontja 2. alpontja értelmében 700.000,- Ft illeték számítási alap után az Itv. 50. §-a (1) bekezdése szerint 10 %, azaz 70.000,- Ft. Mivel az ügy érdemében a felperes pernyertes lett, a Pp. 102. §-a (1) bekezdése alapján az alperes köteles a 31.500,- Ft elsőfokú, a 48.000 Ft fellebbezési és a 70.000,- Ft felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

[31] Az eljárás megismétlése előtt a felperes fellebbezése folytán 70.611,- Ft feljegyzett fellebbezési illeték merült fel. Az alap elsőfokú eljárásban a felperest megillető ügyvédi munkadíj mérséklése miatt ennek egésze nem terhelheti az alperest. Bár az ezzel érintett fellebbezés az eljárás megismétlése folytán a megismételt eljárásban (az itt született döntés tartalmára is figyelemmel) nem kerül elbírálásra, az azzal összefüggő feljegyzett illeték viseléséről azonban dönten. kell, mégpedig a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján a felek utóbb megállapítható vált pervesztessége-pernyertessége arányában. A felperes korábbi fellebbezése a javára megállapított 254.000 Ft ügyvédi munkadíj 1.136.640,- Ft-ra történő

felemelésére irányult. A fellebbezéssel célzott 882.640,- Ft összegű további ügyvédi munkadíjjal szemben a fellebbezés 395.508,- Ft erejéig bizonyult alaposnak. (14 munkaóra helyett a fentiek szerint csak 8 munkaóra és 649.508,- Ft erejéig volt alapos az alap elsőfokú eljárásra eső ügyvédi munkadíj igény). Ebből következően a felperes fellebbezése 44,8 %-os mértékben lenne alapos ($395.508 : 882.640 = 44,8 \%$). A 70.611,- Ft fellebbezési illetékből emiatt 31.633,- Ft-ot az alperes, 38.978,- Ft-ot a felperes köteles megfizetni az államnak. Az alperest terhelő feljegyzett illeték együttesen 181.133,- Ft ($31.500 + 48.000 + 70.000 + 31.633 = 181.133$).

[32] Az alperes fellebbezése az ügy érdemében alaptalannak bizonyult, ezért a Pp. 83.§ (5) bekezdése alapján másodfokú perköltségét maga viseli és a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes által felszámított [az Ükr2. 2.§-a (1) bekezdése a) pontja szerinti és Áfával növelt] ügyvédi munkadíj megfizetésére. A megismételt eljárásban az ismételt alperesi fellebbezés az Itv. 51. §-a (1) bekezdése alapján illetékmentes.

Győr, 2026. március 10.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró